

Republika Hrvatska
Županijski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 1

Poslovni broj: KŽ-320/2023-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sutkinje Milenke Slivar kao predsjednice vijeća, Antonije Bagarić kao članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i sutkinje Sandre Galjar kao članice vijeća, u kaznenom predmetu protiv optuženika P. P., zbog kaznenog djela iz čl. 227. st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84 /2021. – dalje u tekstu KZ/11.), odlučujući o žalbi Općinskog državnog odvjetništva u Zadru protiv presude Općinskog suda u Zadru broj K-69/22 od 5. lipnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 29. studenog 2023.

presudio je

Prihvata se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se pobijana presuda u odluci o kazni na način da se optuženik P. P., za kazneno djelo za koje je prvostupanjskom presudom proglašen krivim, na temelju čl. 227. st. 1. Kaznenog zakona (KZ/11.) osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinski sud u Zadru, po sucu pojedincu, proglasio je krivim opt. P. P. zbog kaznenog djela izazivanja prometne nesreće u cestovnom prometu iz čl. 227. st. 1. Kaznenog zakona (KZ/11.), za koje djelo ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci. Na temelju čl. 56. KZ/11. izrečena je uvjetna osuda kojom je određeno da se kazna zatvora na koju je optuženik osuđen neće izvršiti ako u roku provjeravanja od pet godina ne počini novo kazneno djelo.

Na temelju čl. 148. st. 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22. – dalje ZKP) optuženik je dužan naknaditi troškove kaznenog postupka u

iznosu od 1.401,65 eura/10.560,72 kn i platiti sudski paušal u iznosu od 400 eura/3.013,80 kn u roku od 30 dana od pravomoćnosti presude.

2. Protiv te presude žalbu je podnijela zamjenica Općinske državne odvjetnice u Zadru zbog odluke o kazni, sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači i optuženik osudi na bezuvjetnu kaznu zatvora.

3. Odgovor na žalbu podnio je optuženik po branitelju J. B., odvjetniku iz Z., predlažući da se žalba državnog odvjetnika odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda.

4. Županijsko državno odvjetništvo u Bjelovaru je, sukladno odredbi čl. 474. st. 1. ZKP-a, nakon razgledanja vratilo spis sudu.

5. Žalba je osnovana.

6. Ispravno se u žalbi državnog odvjetnika ukazuje da se izricanjem uvjetne osude, pa čak ni sa dugim rokom provjeravanja u trajanju od pet godina, u konkretnom slučaju neće ostvariti svrha kažnjavanja, obzirom na težinu i način počinjenja terećenog kaznenog djela, čije posljedice oštećenica još uvijek trpi.

7. Prvostupanjski sud je kod odluke o vrsti i mjeri kazne, kao olakotne okolnosti na strani optuženika cijenio njegovu raniju neosuđivanost i izraženo žaljenje zbog počinjenog, dok posebno otegotnih okolnosti na njegovoj strani nije našao.

8. Žalitelj je, međutim, u pravu kada smatra da je prvostupanjski sud navedenim olakotnim okolnostima dao prevelik značaj, dok nije u dovoljnoj mjeri cijenio način počinjenja djela i sve okolnosti pod kojima je ono počinjeno.

9. Optuženik je kritične zgrade svojom nepropisnom vožnjom prekršio ne jednu, već više blanketnih normi Zakona o sigurnosti prometa na cestama, upravljajući osobnim vozilom pod utjecajem droga i upuštajući se u opasnu i rizičnu situaciju pretjecanja više osobnih vozila ispred sebe, kako to proizlazi iz podataka u spisu. Iako se smatrao sposobnim za sigurnu vožnju, iz rezultata provedenog toksikološkog vještačenja nedvojbeno proizlazi da je u trenutku prometne nesreće bio pod utjecajem THC-a, jer mu je u krvi i urinu utvrđena prisutnost kanabidiola, tetrahidrokanabinola i njegovih metabolita, što upućuje na zaključak da je konzumirao konoplju, smolu konoplje te ekstrakte ili tinkture konoplje, koja sadrži više od 0,3 % THC-a. Optuženik je u krvi imao i 0,23 g/kg, a u urinu 0,65 g/kg apsolutnog alkohola te je, prema utvrđenim koncentracijama, bio trijezan. Međutim, po mišljenju toksikološkog vještaka etilni alkohol već i u niskim koncentracijama (ispod 0,5 g/kg) značajno utječe na dulje zadržavanje THC-a u organizmu, a time i na njegovo djelovanje. To može rezultirati oslabljenom sposobnošću rasuđivanja, povećanom mogućnošću impulzivnog djelovanja i posebno na znatno smanjene motoričke, koordinacijske i kognitivne funkcije, kao i na automatizirane radnje, a prema znanstvenoj literaturi, nađene koncentracije THC-a u organizmu optuženika smanjuju mogućnost sigurnog upravljanja vozilom od tri do deset puta.

10. Optuženik se, dakle, unatoč konzumaciji droga, upustio u rizičnu i izrazito opasnu situaciju pretjecanja vozila ispred sebe te je udario u prednji dio vozila oštećenice,

koja se propisno kretala iz suprotnog pravca i ni na koji način nije doprinjela nastanku prometne nesreće. Stoga je krajnje neprimjerena i neprihvatljiva insinuacija branitelja optuženika u odgovoru na žalbu državnog odvjetnika da je oštećenica prikočivanjem i nesekretanjem u lijevo mogla i trebala izbjeći sudar. Navedeno je u potpunoj suprotnosti sa nalazom i mišljenjem prometno-tehničkog vještaka, koji je decidirano naveo da je skretanje oštećenice u lijevo, kada se optuženik nalazio na njenoj prometnoj traci, refleksna reakcija vozača koji je u opasnosti, a ne njezin propust.

11. Stajalište je ovoga vijeća da se opisano postupanje optuženika, koji sudjeluje u prometu, nalazeći se pod utjecajem droga, što je znatno smanjilo njegove motoričke i kognitivne sposobnosti, ne može i ne smije tolerirati blažim kažnjavanjem, odnosno izricanjem uvjetne osude, ne samo u odnosu na osobu optuženika, već i na sve ostale potencijalne počinitelje takvih kaznenih djela.

12. Osim toga, prvostupanjski sud ne samo što je propustio cijeniti činjenicu da u ovoj prometnoj nesreći nema nikakvog doprinosa oštećenice, već nije imao u vidu ni okolnost da se radi o mladoj osobi, koja je kritične zgrade zadobila tešku i kompliciranu ozljedu koljena, nalazila se na dugotrajnom bolovanju i rehabilitaciji, a posljedice zadobivene ozljede vjerojatno će još dugo trpjeti, što sve počinjenom kaznenom djelu daje dodatnu težinu i kriminalni značaj.

13. Iz navedenih razloga valjalo je prihvatiti žalbu državnog odvjetnika i pobijanu presudu preinačiti u odluci o kazni te optuženika osuditi na kaznu zatvora u trajanju od deset mjeseci, bez izricanja uvjetne osude, koja nije primjerena težini i pogibeljnosti počinjenog kaznenog djela te načinu i svim okolnostima pod kojima je počinjeno. Time je drugostupanjski sud pravilno primijenio načelo individualizacije kazne, poštujući pri tome načelo generalne prevencije, osudivši optuženika na zakonitu i pravednu kaznu zatvora u trajanju od deset mjeseci, kojom će u cijelosti biti ostvarena zakonom propisana svrha kažnjavanja iz čl. 41. KZ/11.

14. Slijedom naprijed izloženog, presuđeno je kao u izreci (čl. 486. st. 1. ZKP-a).

Bjelovar, 29. studenog 2023.

Predsjednica vijeća

Milenka Slivar v. r.